

priporoča, naj se črtež odobri brez pretresa, kajti le-to se menda vendar nima zato zgoditi, ker so poslanci z eno nogo že skoro doma. Tudi že sam §. 4 mu brani, Krommerjev nasvèt podpirati, za druge reči pa, ktere je Deschmann samo pripovedoval, na litografovanem poročilu pa niso, ne mara, ker niso po opravnem redu. V §. 4 je rečeno, da poprejšnje inštrukcije naj obveljajo, ako niso bile že kaj prenjarejene. Te inštrukcije pa zbornici niso znane in tudi pogodba z usmiljenimi sestrami ne. Odseku je bilo treba mesec dni, predno je zvršil ta črtež, torej ne more nihče zahtevati, da bi se ta reč brez vsega premislika v celoti precej potrdila. Govornik naravnost reče, da pojde iz zbornice, ako bi črtež obveljal brez pretresa. Poslanec Deschmann odgovori: ko bi zbornica hotela zmerom čakati, predno dr. Toman sklene, kako bode delal, predno prebere te in une inštrukcije, potem bi svoje razgovore morala večkrat odložiti, ker tudi o ženitevskej privolitvi je rekel, da še sam prav ne vé, kako bi glasoval. Dr. Toman ga po pravici ostro zavrne rekoč: Nikdar nisem zamudil svoje dolžnosti; nikdar ni bilo zbornici treba čakati me; poslancu Deschmannu pa nisem pravil, kaj prebiram in s katerimi črteži deželnega zbora se pečam. Žaljenje Deschmannovo mečem z nevoljo nazaj na-nj. O ženitevskih privolitvah sem mislil tako, da bodem glasoval za-nje, če bode treba. — Predno se je začelo glasovanje o nasvetu Krommerjevem, da bi črtež obveljal brez kacega pretresa, sta dr. Toman in dr. Bleiweis zapustila zbornico, ker sta protestirala zoper to, da se „maček v žaklju“ kupi. 15 zoper 7 glasov je potrdilo odsekov bolniški red. In tako je konec bil sila viharne razprave.

Na to se oglasi prvosednik gosp. baron Codelli: Svoje delo smo končali, in letošnji zbor je tedaj zvršen. Predno se ločimo, naj mi bode za slovó dovoljenih še nekoliko besed. Če se ozremo na razgovore v zbornici, moramo pritegniti, da je deželni zbor o mnogih rečeh imel posvete in naredil sklepe; to je storila delavnost raznih odsekov, katerim se zahvaljam v svojem in vse zbornice imenu. Moja gospôda! zdaj pojdete domú; moje najboljše želje vas bodo spremljale. Ko nas cesarjevo povelje zopet pokliče, potem naj nas več ne moti nezloga in noben neprijeten glas; zložno hočemo delati za korist svoje domovine. Predno pustimo to dvorano, zakličemo Njih veličanstvu trikrat: hoch! Zbornica vstane in ponavlja trikrat. Poslanec Krommer izusti zahvalo prvosedniku, da je tako marljivo, skrbno in ljubeznjivo vodil seje in tudi Njih ekselenciji ces. namestniku, da je krepko zastopal deželne koristi; in izreče upanje, da se v prihodnji zbor snidejo zopet vsi letošnji poslanci. Njih ekselencija gospod baron Schloissnigg reče, da ima odkritosrčno željo, naj bi trud deželnega zbora imel koristne nastopke.

Dopisi.

V Mariboru 16. rožnika. — r — Gosp. Herman se je tudi letos za štajarske Slovence tako živo potegoval, in njih pravice tako izvrstno zagovarjal, da je bilo ginjeno vsako slovensko srce. Pričali so to tudi dopisi v „Novicah“, dospevši od vseh strani štajarske Slovenije. Če se pa kateri mož tako trudi za narod, treba je, da se mu tudi skaže narodova hvaležnost. Tedaj so nekteri domoljubi premišljevali in pretehtovali, kaj bi vendar bilo v ta namen najbolje storiti. Ena misel se je pa spoznala za najboljšo. Ker smo namreč vsi prepričani, da g. Herman-u ne moremo drugega plačila ponujati, ko dokaz, da ga vsi posebno čislamo in srčno ljubimo; ker nadalje tudi vsi želimo vedno pred očmi imeti tistega moža, ki za nas

toliko dela — tedaj je bilo odločeno, da na svetlo damo podobo g. Hermana, na kamen rezano. Ko smo prvič prosili g. Hermana, naj bi to smeli storiti, in naj se v ta namen podá na Dunaj, odrekal se je pohlevni mož tej časti, rekši, da nima dovelj zaslug. Po drugi ponavljeni in pomnoženi prošnji pa je obljubil, da gré za nas na Dunaj, in tedaj je upati, da bomo v nekaj tednih podobo imeli. Našla se je tukaj blagodarna roka, ki potrebne denarje posodi; glava nad to roko je g. dr. Prelogova, ki bo tudi založnik, in prepusti dobiček mariborski čitavnici. Tudi iz Celja pa iz Bistrice smo že dobili podporo za to delo. Vsem za ta čas srčna hvala, dokler ne bomo plačali s podobami. Cena podobi je odločena 1 gold. Kdor naročnino že sedaj odpravi, nam jako pomaga, in po prodajnicah bode podoba bolj draga. Zato vabimo Slovence, naj blagovolijo naročnine dr. Prelogu, zdravniku v Mariboru, pošiljati. — Čitavnica naša tudi že priprave dela za namenjeno večo besedo dne 31. julija tega leta. Samo to nas moti, da še ne vemo gotovo, ali dobimo tisti dan Kartinovo véliko dvorano, kjer smo tudi pred dvema letoma praznovali prvo obletnico našega društva. Prihodnji mesec namreč pride drugi najemnik tiste dvorane iz Dunaja, in sedaj se ne zna, kje je. „Besedi“ je že lep načrt izdelan. Mislim, da dvorana ne bo za to ostala prazna, ker se je letos odločila vstopnina, 40 kr. zneseča. Društvo bi si namreč rado tudi kaj prigrisodarilo, in sčasoma prišlo pod svojo streho. To nas enmalo pika, da se lep hram zida blizo gledišča za nemško „kazino“; ne, da bi jim zavidovali, al radi bi tudi mi si tako pomôgli.

Iz Maribora. (Iz čitavnice.) Ker se društveno leto 17. julija končá, bode volitev novega odbora v glavni skupščini dne 3. julija ob 8. uri zvečer. Ob enem bode tudi razgovor, kako se hočemo udeležiti svečanosti v Zagrebu 20. avgusta. Odbor.

Iz Celovca. *) Napravili smo v Celovcu slavyansko čitavnico. Kdor Celovec pozná, reči mora, da tû ni ugodno mesto za njo. Ako čitavnica hoče — ne rečemo — cveteti, ako hoče le obstati, treba bode napenjati vse žile, sukati pero, odpirati mošnjo. Da se toraj čitavnica celovška postavi na trdne, stalne noge, snovali in kovali so si rodoljubi to in uno reč. Nek večer sproži nek domorodec še to-le misel: Kaj bi bilo, če bi si čitavnica poskusila napraviti svojo tiskarnico. Dobíček se kaže gotov; kajti samo to, kar se zdaj slovenskega tiska v Celovcu, znaša že 3—4000 fl. na leto. Strela je vdarila, vse je bilo zdaj po koncu, vsi so vpili na eno grlo: „Jaz rad pomagam, jaz dam, kolikor premorem, jaz tudi in jaz tudi.“ Vse je bilo židane volje. Na dobíček ni mislila nobena živa duša, tem manj še govorila od njega. Le ena edina misel je navduševala vseh srca: Živila naša čitavnica! ona bode imela čisti dobíček, le plačevala bode obresti za vložene denarje in sčasoma povračevala posojeno istino (kapital). To je bil naš statut ali ustav — bil je jasen in kratek: „Vse za čitavnico našo!“ Res žalostno je torej, da so ti darežljivi rodoljubi za vso svojo dobro

*) Sl. vredništvo „Slov. Prijatla“ je v 6. svojem listu željo izreklo, naj natisnemo sestavek, ki razjasnuje dopis iz 20. in 21. lista „Novic.“ Ker že pravo samo po sebi terja, da se razjasni stvar, ako razjasnila potrebuje, nam častiti naš dopisnik ne bode za zlo vzel, da storimo, kar poštenje vredniško od nas zahteva, sl. vredništvo „Pri.“ pa tudi ne bode zamerilo, da smo izpustili iz njegovega sestavka, kar je zgolj osebno očitjanje, ker tudi v „Novicah“ nikjer ni bilo o pojedini osebi nikjer govora, ampak le od dveh strank brez imena. Konečno pa zagotovljamo, da bi bolje bilo, ako bi se o tej stvari nič ne bilo očitno govorilo, kakor da se celó med našinci unema razprtje, ki ga iz srca obžaluje vsak domoljub, dasi tudi ne vé: zakaj nesloga in odkod? Vred.

voljo in ves svoj denar zdaj še le prisiljeni, pred celim svetom svojo čast in poštenost braniti. Kar čast. gosp. Matija Majar v „Novicah“ piše od „jedne in druge stranke“, od tega v Celovcu ničesar ne vemo. Mi poznamo le eno edino stranko in ta so tisti rodoljubi, ki so blage volje pomagati čitavnici in za njo napraviti tiskarnico. — Ravno tako je sama sanjarija, kar čast. g. M. M. piše od „ustava ali statuta“ tiskarnične družbe. Rodoljubni gospodje, ki so denar dati obljubili, doslej niso bili nikoli sklicani, nikoli niso torej ustava ali statuta osnovali. Kaj in kako hočejo rodoljubni gospodje napraviti čitavnici v prid, znano je vsemu svetu. Dobička sebi ne iščejo nobenega: da se jim plačujejo obresti in sčasoma povračujejo posojeni denarji, to in le samo to hočejo. Tudi „Hermagoras-Vereina“ omenja g. Matija Majar večkrat v svojem sestavku. Kako pa pride družba sv. Mohora v to sitno pravdo? Tako-le je reč. „Gospôda! rekel je nek znan rodoljub nek večer v čitavnici, gospôda, kaj pa potem, če nam tiskarnica dobička donáša in dobiček v čitavnico privabi vse baže ljudi? Kaj se more potem s čitavnico zgoditi? Ali bode ostala zvesta svojemu namenu? Kaj? če s čitavnico pride tudi sčasoma tiskarnica v roke takim ljudem, ki bodo segali po vseh drugih namenih, kakoršnih prvi rodoljubni slovenski utemeljitelji niso imeli nikoli? Ta bi bila žalostna.“ — Dalje: „Čitavnica more tako ali tako enkrat konec vzeti; kaj potem z njeno tiskarnico? Ali pojde tudi vse v Zagreb? Mislim, da ta naprava, ustanovljena s slovenskimi denarji, tudi ostane med Slovenci in za Slovence. Jaz sem torej teh-le misel: Družba sv. Mohora se s svojimi od sv. očeta papeža poterjenimi postavami ne more sprevreči na kako drugo ptujo stran, ona mora ostati narodna-slovenska. Pri čitavnici pa ni taka. Naj torej gospodje, ki za tiskarnico kaj podpišejo, za pravilo, za vselej veljavno pravilo postavijo, da ostane z njihovimi denarji napravljena tiskarnica le tako dolgo lastnina narodne čitavnice, dokler ta zvesta ostane namenu tistemu, ki je naznamovan v prvem in drugem paragrafu njenih pravil. Nad tem (§. 1 in 2) naj budi družba sv. Mohora za vselej slovenska in narodna. Po tem še le, če se čitavnica izneveri svojemu namenu ali pa kakor si bo di razide, potem še le gré tiskarnica v last družbi sv. Mohora.“ Res čudno torej, da gosp. Matija Majar piše: „Privataufseherja“, kateri bi na njih imel paziti i jih pozorovati i njih napomnjevati i da bi te „privat-aufseher“ imel tako nečuveno i nevidjeno oblast, da bi smel pri tej priči odvzeti družbenikom tiskarnicu, denarje in vse premoženje tiskarnice, ako bi se oni pregrešili proti nekemu paragrafu svojih statut.“ Kar g. M. M. na koncu svojega sestavka piše, je gola resnica: „Denarja dati na obkorišten namen, je rodoljubje: pa najžlahnejše, najplemenitejše rodoljubje je to: denar dati i skrbno paziti i si prizadevati, da se ti denarji vsigdar rodoljubno obračaju“ — pa te besede ne veljajo nam — „jednoj stranki“ — ki nočemo nobenega dobička za sebe, temveč celega prepustimo čitavnici, te besede temveč veljajo „drugej stranki“ v Gorjah, ki hoče ves in celi dobiček za sebe, čitavnica pa, „kterajoj je mila i draga, kakor oko naše“, ne prepusti belica, temveč trdosrčno pravi: „Čitavnica! kupi od nas tiskarnicu! ako jo želiš in če imaš denarja!“

Iz Vremske doline na Notranjskem 11. junija. A. M. — Njih eksc. c. kr. primorski deželni poglavar bar. Kellersberg so se na svojem potovanji po Krasu se 8. dan t. m. popoldne nekoliko mudili v naši okolici. Pregledovali so vedno v deževnem vremenu novo cesto po vsem senožeškem in pol postonjskem okraji in se drugi dan zarano nazaj čez Novigrad v Trst po-

dali. Upanje imamo, da se bo kmali stara cesta čez primorsko Lokvo preuredila in tako Trst z notranjsko Bistrico zvezal. Do vas gospodov poslancev pa stavimo v imenu posestnikov bistriškega, postojnskega in senožeškega okraja zaupanje, kadar pride ta nova cesta na vrsto v deželnem zboru, da glas povzdignite zato, da bi ta cesta na cesarsko ali vsaj na deželno denarnico spadala in da bi se prebivavcem v teh okrajih, ki so delo z velikim trudom zvršili in ktere še drugi veliki stroški zadevajo, zaostali tri in štiriletni davki, slabe letine itd. usmiljenje skazalo. — Zdaj pa še eno besedico do volilcev mest in trgov notranjskih. Bliža se čas, ko bote volili poslanca v deželni zbor. Če kdo, je živega priporočila vreden naš rojak gospod Peter Kozler, zakaj on si je kot večleten notar v Sežani pri ljudstvu, posebno na Notranjskem, veliko spoštovanje pridobil in pozná naše in vaše naloge popolnoma, pa je tudi ves mož za to, da se potegne za blagor naše domovine.

Iz Vrhnike 18. junija. — I — Bliža se dan pred sv. Petrom in Pavlom, to je, 28. dan tega mesca, ko imamo Vrhničanje s Postojnčani in Ložani vred voliti deželnega poslanca. Vrhničanje nikakor nismo zaspanci o volitvah; to menda smo dosti očitno pokazali takrat, ko smo rajncega g. Ambroža volili. Zdaj pa, ko smo vidili, da deželni zbor ni kakošna kaj bodi reč in da mu je živo potreba pravih domoljubnih mož, zdaj bodemo še bolj spolnili svojo dolžnost. Al kjer je več glav, težko je vse pod en klobuk spraviti; vendar to je pri nas dobro, da vsak izmed teh treh možakov, ki jih imamo v besedi, nam bi bil všeč za poslanca; vse tri bi radi volili. Naj povem „Novicam“, kaj smo se pri nas menili in se še menimo o tem. Mnogo naših ljudi jih je bilo za g. Adolfa Obreza, posestnika in župana cerkniškega. Kdor ga pozná, spoštuje v njem moža, ki je v vsakem oziru popolnoma vreden, da bi bil naš zastopnik. Al nekaj mu manjka, kar ustava ukazuje — to je, postavne starosti; premlad je, ker še nima 30 let. Ker tedaj zdaj nikakor ne more izvoljen biti za poslanca, nam je sam sporočil, naj zdaj na-nj ne mislimo, da pa drugi pot ga bode veselilo, ako rojaki njegovi mu zaupanje ohranijo. Mi pa mu rečemo, da ga ne bomo pozabili ob svojem času. Drugi mož, ktereга dobro poznamo in kateri vse naše zaupanje vživa, mož mnogovrstnih vednost, zlasti izveden v stavbinih in drugih tehniških rečeh, iskren rodoljub, trden značaj kakor jih je malo, je gosp. Franc Kotnik, posestnik tukajšni; dežela bi imela v njem poštenega, zlata vrednega zagovornika. Pa tudi g. Peter Kozler ima pri nas mnogo simpatij, čeravno nam ni osebno znan; al dober glas gré deleč po svetu in tako smo o njem že toliko hvale slišali in tudi v „Novicah“ že več let brali, da tudi njemu bi z mirnim srcom zaupali poslanstvo. Neodvisen in premožen mož, ki ga zdaj kupčija večkrat pelje na Dunaj, bi prav lahko bil tudi državni poslanec, ki bi se za blagor domovine naše pošteno potegoval. Obá ta dva možaka sta nam tedaj ljuba, uni kakor ta; ktereга si bodemo izbrali, ne morem vam še povedati danes, ker še imamo cel teden časa, vendar se mi je potrebno zdelo, naše debate očitno povedati, da jih zvedó tudi sovolivci naši v Postojni in v Ložu.*)

Dostavek vredništva. Na tem mestu se nam prilično zdí razglasiti pismo, ki nam ga je mnogocenjeni naš

*) Res da vsakemu domoljubu ste imeni France Kotnik in Peter Kozler prijetna glasa, vendar ker le eden more izvoljen biti, se tudi tu morajo volivci zediniti v enem, da se ne razcepijo glasovi in da tisti, kdor je izvoljen, se izvoli z veliko večino; kajti to izvoljencu dobro dé, da more reči: „velika večina me je izvolila, ne — mala pešica“. Vred.

roják gospod Peter Kozler iz Dunaja poslal in ki je namenjeno

Gospodom volivcem na Vrhniki, v Postojni in v Ložu!

Resničen napredek naše domovine, po katerem bi se ji pripravila boljša prihodnost, ter povzdignilo ime med deželami velikega cesarstva, bil je od nekdanj ena najiskrenejših mojih želj, in žene me srce, pripomoči kaj k pospešbi istega napredka. Ker je pa današnjega dne posebno deželni zbor tisto mesto, na katerem je izvedenemu in samostojnemu možu dana najboljša prilika, povzdigniti krepko svoj glas za vse to, kar so mu dobro premišljene skušnje pokazale, da je koristno in potrebno ljudstvu, — in ker sem iz večletne službe kakor sodniški uradnik, kakor državni pravdnik, zadnjič kakor notar in zdaj zopet v novem stanu kakor trgovec spoznal v mnogovrstnih obzirih potrebe in želje ljudstva, tedaj na vprašanje in prijazni opomin mnogih domorodcev tu očitno izrekam, da bom zadovoljno prevzel imenitno nalogo poslanstva, če bi me ž njo počastili gospodje volivci, ki bodo 28. t. m. v Postojni izbirali poslanca za dobro znane mi notranjske mesta in trge.

Na Dunaji 18. junija 1864. Peter Kozler.

Iz Razdrtega na Notranjskem 12. jun. F. N. — Včeraj je naša županija častitega g. Petra Kozlerja, nam Notranjcem dobro znanega domoljuba, enoglasno za častnega svojega srenjčana izvolila in mu poslala dotično pismo, podpisano od župana in vseh odbornikov.

Iz bohinske Bistrice 17. rožnika. F. M. — Letošnje leto nimamo nič posebne gorkote; za nekatere sadeže ne kaže tedaj dobro, ker je zmeraj le dež. Senožeti pa so bogate, in tudi lan nam obeta prav dober pridelek. Za turšico ni ugodno vreme; rži bodo slabe, ker je po sv. Telesu še sneg šel in vse obelil, rži polomil in tudi nekaj sadja okrhral. Najvažnša novica za našo dolino je pa ta, da se je 1. maja začela ces. pošta; vsak teden gré trikrat. To nam je velika dobrota.

Iz Kranja 19. junija. (Poziv iz čitavnice.) V sredo 29. junija (sv. Petra in Pavla dan) pride slavno ljubljansko gimnastično društvo „Južni sokol“ k nam v Kranj. Čitavnica naša naznanja s tem vsem častitim njenim družnikom, kakor tudi vsem družnikom družih slov. čitavnic sledeči načrt, ter jih prijazno vabi se udeležiti te slovesnosti. 1. Ob 9. uri dopoldne sprejme se gimnastično društvo „Južni sokol“ na Laborah. — 2. Sveta maša ob 11. uri v farnej cerkvi. — 3. Kosilo na stari pošti ob enej popoldne. — 4. Telovadba na za to pripravljenem prostoru ob 5. uri popoldne. — 5. Slovesna „beseda“ s plesom ob 8. uri zvečer v čitalnici. Predstavljal se bode tudi ta večer gledališna igra „Pravda“. Programi se bodo v kratkem razposlali vsem častitim družnikom naše čitavnice, kakor tudi vsem domačim društvom.

Iz odbora národne čitavnice kranjske.

Iz Ljubljane. Sviloreja (reja židnih črvičev) utegne naši deželi letos velik dobiček donesti, ako nam ostanejo črviči zdravi. Slavno ministerstvo kupčijsko je namreč po naročilih iz južnih Tirolov z dopisom od 13. dne t. m. sporočilo kranjski kmetijski družbi, naj, ako je mogoče, poskrbi 6183 lotov popolnoma zdravega svilodnega semena (Grains). Kmetijska družba je brž pisala podružnicam, kjer cvetè sviloreja, in posamnim možém, ki slovijo kot svilorejci, naj povejo, koliko semena bi utegnili letos oddati, pa proti temu, da pridejo iz Tirolov izvedenci, ki bojo vzeli, kar najdejo čisto zdravega. In le tako čisto zdravo seme moremo ponuditi, da si dežela naša pridobi dobro ime.

Zgolj dobičkarija bi škodovala celi deželi; to pa ne sme nikakor biti. Ako bi tako srečni bili, da bi spravili omenjenih 6183 lotov čistega blaga skupaj, bi to samo doneslo naši deželi čez 18.000 gold. dobička, ako se lot prodá po 3 gold. Lep denar!

— 15. dne t. m. popoldne ob 6. uri je bil občni zbor katol. društva obrtnijskih in rokodelskih pomočnikov pod vodstvom g. prof. dr. Vončina. Drugi pot bojo „Novice“ več povedale o tem zboru.

— Občespoštovanega advokata gosp. dr. Antona Raka so pokopali v pondeljek; pogreb je bil slovesen; pred hišo in na grobu mu je pel pevski zbor čitavnice, ktere ud je ranjki bil. Bodi zemljica lahka vrlemu možaku!

— O Riharjevem spominku piše „Danica“ to-le: „Zavoljo Riharjevega spominika so se bili 16. t. m. zbrali k preč. gospod kanoniku in kancelarju K. Velkaverhu, kateri so blagovolili v tej reči predsedništvo sprejeti, naslednji gospodje: Dr. Jan. Bleiweis, dr. Leo Vončina, A. Lésar, A. Praprotnik in vrednik „Zgod. Danice“. Določeno je bilo za zdaj po nasvetu dr. Bleiweisa, da spominek naj bo stanovit, toraj ne kaže drugač, kakor da naj se v zid vdela, kamor naj bi se o slovesnosti tudi truplo ranjcega predjalo. O prvi priliki pojde nekaj gospodov s kamnosekom na pokopališče poiskat primerne kraja in ogledovat spomnike, da se določi, kakošna oblika naj bi se spominku dala, ter bo precej potem kamnar tudi načrt za-nj napravil. Upanje je po tem takem, da okoli vsih Svetih se bo spominek zamogel slovesno postaviti. V prihodnjem snidu bo zapisnik še nenatisnjenih Riharjevih del pokazal, če bo mogoče tudi duhovno spominico že začeti, ali še ne in po kakem načinu. Denara je „Danica“ dozda za spominek nabrala blizo poldrugsto gold. in nabira se tudi v čitavnici po nasvetu g. dr. Bleiweisa.“

— Ker bode po takem resnica s spominkom Riharjevim, ki je nam Slovencem zložil toliko krasnih pesem cerkvenih in svetnih, naj vsak, komur je v resnici, ne le z besedo „která nič ne košta“, mar za slavo domovine, doloži svoj darek, da se rajnemu mojstru more napraviti lep spominek na grobu, pa tudi duševna spomenica (album) z natisom še nenatisnjenih njegovih pesem. Obhaja nas misel, da vseh čitavnic, ktere je Riharjeva pesem že radovala, je sveta dolžnost, da po svojih radodarnih udih pripomorejo k tej napravi.

— V nedeljo ob 11. uri dopoldne je bila v Križanski cerkvi slovesna sv. maša, ki jo je napravilo društvo kupčijskih pomočnikov po večletni navadi. Pevski zbor čitavnice je pod vodstvom pevovodja g. Fabjana zopet kakor vselej prav izvrstno pel cerkvene pesmi mnogih mojstrov slovenski; velika množica pobožnih mestjanov se je udeležila slovesnega tega obhajila.

— Nemški časnik, o katerem je bil že večkrat govor, je bil v nedeljo ustanovljen. Izvoljeni odsek je dobil nalogo, da deležnikom v prihodnji seji pové, kako stoji z denarno zalogo, z vredništvom in založništvom.

— Društvo „južnega sokola“ je povabljen prihodnjo sredo (dan sv. Petra in Pavla) v mesto Kranj, kjer se mu bode na čast dala velika „beseda“. Vesel dan čaka tedaj vrle naše „Sokolovce“, kateri pa častno to vabilo, kakor slišimo, hočejo tudi povrniti s tem, da pridejo v polnem številu v tako prijazno jim mesto. Prišli bodo s svojo zastavo, okinčano že s krasnim trakom, ki so ga „Sokolu“ darovale domoljubne gossé in gospodičine in ktere ga jim bo prihodnjo nedeljo popoldne ob 4. uri v njih imenu s primernim ogovorom izročila gospodičina Melanija Hohnova. V ta namen napravi društvo v sokolišču (v gospod Frelihovi hiši na

dunajski cesti) slovesen shod, pri katerem bojo „Sokolovci“ pokazali svojo umetnost v telovadbi.

— Kakor vse čitavnice in slovenske pevske društva je tudi pevsko društvo čitavnice naše prejelo prijazno vabilo na veliko muzikalno svečanost, ki jo bode ob začetku gospodarske in obrtnijske razstave v Zagrebu 18. avgusta t. l. napravilo ondašnje pevsko društvo „Kolo.“ Pevski zbor čitavnice naše se bode radosten udeležil omenjene svečanosti, pa se nadja, da tudi vsi drugi slovenski pevski zbori se bojo snidli oni čas v hrvaškem glavnem mestu, da si v vzajemnem udeležtvu utrdijo bratinsko zvezo. — Tudi „južni sokol“ je prejel enako častno vabilo, ktere se bode odbor udeležil s zastavo svojo.

— V pondeljek zvečer ob 8. uri je v Ljubljani za gosp. Pauerjevo hišo utonilo zopet dvoje konj, ki so ju deleč pod mesarskim mostom še le ob polnoči s sprednjimi kolami iz vode izvlekli; hlapec, ki je s sodom na kolah šel po vodó, si je otel življenje. Pri vходу v Ljubljano so se že davnej na tem mestu podrli v vodo zabiti koli in rante, ki so grajile vhodišče, in tudi struga Ljubljane je na tem mestu že zlo razkopana in jama globoka tako, da je magistrat spoznal potrebo, nevarno to vhodišče zapreti, dokler se ne popravi ograja in zasuje jama v vodi; al ker je menda se nekdo upiral zaprti, se je vse pustilo kakor je bilo; zdaj pa je prišla velika voda, da ni bilo moč se lotiti poprave. Nesreča ta opominja, da naj se na ograje takih nevarnih mest skrbnejše pazi kakor na ograje v Sternale-u.

— „Novice“ so v svoj 23. list iz 125. lista „Tagespost-e“ povzele naznanilo, v katerem g. Miroslav Vilhar pravi, da ni prosil izrednega pregleda svoje pravde. Po ukazu sl. c. k. deželne sodnije ljubljanske od 14. dne t. m. šte. 4049 moramo preklicati to naznanilo, zakaj g. Miroslav Vilhar je zoper rzsodbo c. k. deželne nadsodnije napovedal 26. marca t. l. prošnjo za izredni pregled pravde svoje in jo 11. aprila t. l. pod šte. 2527 tudi izročil, al c. k. najviša sodnija na Dunaji z odpisom od 3. maja t. l. ni dovolila izredne revizije.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Po cesarskem sklepu od 14. t. m. je srbska národna skupščina sklicana na 1. avgusta t. l., da voli patriarha (velicega škofa in metropolita) grške nezedinjene cerkve. Po 70 letih je to zopet prvič, da se narod skliče za tako volitev. V to skupščino je pozvan tudi dalmatinski škof. — Časniki pripovedujejo, da 20. oktobra se snide zopet državni zbor na Dunaji. — Dunajsko c. kr. deželno poglavarstvo je dovolilo slovansko čitavnico z imenom „slovanska béseďa“ na

Dunaji. V glavnem mestu cesarstva našega, kjer biva sila veliko Slovanov, je čitavnica jim pač živa potreba. — Prenaredba vojaške zdravniške šole, znane pod imenom „Jožefove akademije“ je potrjena po cesarskem sklepu; kirurgov (ranocelnikov) ne bode več. — Dunajsko deželno poglavarstvo je oklicalo nabero 6000 vojakov na suhem in 300 mornarjev za Mehiko, kjer cesari zdaj brat Njih Veličanstva našega cesarja. Kdor dosluži letos svoje leta v avstrijski armadi ali kdor sicer hoče v Mehiko iti, ga vzamejo, ako ni oženjen ali je vdovec brez otrok, pa ne čez 40 let star. Nabera trpi do 15. januarja 1865; prosták (gmajnar) pešec dobí 15 kr. na dan; 6 let trpi služba; potem ga peljejo zopet domú do Trsta; kdor pa ostane v Mehiki, dobí 12 do 28 oralov dobre zemlje. — Kakor „Naše gore list“ naznanja, se je čitavnica zagrebška pritožila na Dunaji pri dvorni kancelarii. — Shod avstrijskega in ruskega cesarja in kralja pruskega obrača zdaj oči vse Evrope na-se; govori se, da zadeve danske in poljske stojé v prvi vrsti vladarskih pomenkov, Francozi in Angleži pa se bojé nekdanje „svete aliancije.“ — Konferencija v Londonu zastran Šlesvik-Holštajna še ni nič gotovega v 10. svoji seji sklenila; 26. dne t. m. izteče prestanek vojske, kaj pa potem? Konferencija londonska se nekterim zdi luna, ktera toliko bolj zahaja, kolikor bolj izhaja solnce Napoleonovega kongresa. — Garibaldi je šel v Ischio v toplice. — Poljski punt je prestal. — Duhovščina poljske sandomirske škofije je 21. maja poklonila ruskemu caru pismo udanosti, v katerem pravi, da „duhovščina mora vsigdar tam biti, kjer je narod; narod pa se poklanja tebi, veliki car!“ — Langieviča, ktereга so Švicarji za svojega mestjana sprejeli, bo vlada avstrijska kmali izpustila v Švajco. — Kneza Kuza-ta je sultan turški preprijazno sprejel. — Ruska armada se iz Kavkaza čedalje bolj pomika proti Evropi; časniki pravijo, da ima Rusija zdaj redne armade 1 milijon in 336.000 vojakov.

Listnica vredništva. Gosp. M. G. v Kr: Nepotrebno se nam zdi poslano pojasnilo, ker nobena oseba ni bila imenovana v dopisu iz Kr., tedaj tudi nikomur nobenega zagovora in izgovora treba ni. Dopis je bil čisto objektivni; najmanj pa more kdo preč. gosp. fajmoštra vtikati v to stvar, ker oni imajo z družimi važnejšimi rečmi opravila dovelj. — Gosp. J. Z. v S: Prejeli, pa ne more biti zdaj, da nam kdo te reči drugač ne zasučé; tudi bi bilo v poezii mnozih popravkov treba. — Gosp. V. D. v Št. J. Hvala srčna za „župana.“

Kursi na Dunaji 21. junija.

5 % metaliki 72 fl. — kr. Ažijo srebra 14 fl. — kr.
Narodno posojilo 80 fl. 50 kr. Cekini 5 fl. 45 kr.

Vabílo na naročbo „Novíc“ za družega pol leta 1864.

Dosedanje častite naročnike, ki so plačali do konca tega meseca, pa tudi nove naročnike prosimo, naj se oglasijo brž ko morejo z naročnino na „Novice“, da jih potem prihodnji mesec brez zadržka dobivajo.

Za pol leta po pošti dobivanih	2 gold. 20 kr.
„ „ „ v tiskarnici jemanih	1 „ 80 „
„ „ „ četrt leta po pošti dobivanih	1 „ 15 „
„ „ „ v tiskarnici jemanih	— „ 90 „
„ pošiljanje na dom v Ljubljani se plača še — „	18 „
„ prenaredbo napisa med letom	— „ 10 „